

Helkurkepikõnni korraldamine

Asutus: Lõuna politseiprefektuur

Parima praktika sihtgrupp: kõik prefektuuri töötajad, laiem üldsus

Probleem:

Helkurkepikõnni korraldamise idee sündis soovist propageerida tervislikku liikumist. Kepikõnd on seejuures hea liikumisvõimalus, sest see ei nõua erilist füüsilist vastupidavust, ei küsi inimese terviseseisundit, vanust ega ole kallid. Värskes õhus viibimine ja kõigi lihasgruppide mõõdukas treening on hea ka südameveresoonekonnale.

Teine üritus eesmärk oli teha ennast nähtavaks, kuna üha enam oli õnnetusi inimestega, kes ei kandnud helkurit. Seega ühendati kaks olulist aspekti ja probleemi ühiskonnas. See projekt oli mõeldud kogu Eesti elanikkonnale ja kohale kutsutud olid meediakanalid.

Parima praktika tegevuse kirjeldus:

Prefektuuri töötajad varustati kepikõnnikeppidega, millele lisati helkurribad, selga anti helkurvestid ja lisaks pandi ka tavalised helkurid rippuma põlve kõrgusele. Kõik töötajad viidi

bussiga 5 km linnast välja. Pimedal (algusaeg kell 17) maanteeserval peale instruktaaže ja töötajate rivvi panekut kahe kaupa algas mõõdukas tempos kepikõnd linna tagasi.

Tulemused:

Tagasiside oli üle ootuste positiivne. Efekt pika jaaniussikesena liikuvast kogumist kottpimedal maanteel oli suur. Autojuhid olid segasuses ja kiiremini kui 20-30 km/h ei möödunud keegi; ilmselt ei saadud ehmatusest aru, mis toimub. Enamus autodest jäid hoopis teeservale seisma ja lahkusid alles siis, kui olime möödunud. Miinus – rippuv helkur põlve juures ja kepid kokku ei sobi, sest sihtpunkti kohale jõudes olid kõigil need helkurid kadunud. Pärast kepikõnni kajastamist teleuudistes võis foorumitest lugeda politsei kohta üle ootuste positiivseid kommentaare isegi neilt, kes tunnistasid, et politseist muidu just hästi ei arva.

Helkurkepikõnd. Foto: Lõuna politseiprefektuur